

**НИЙЛ ГЕЙМЪН
ДЕНЯТ, В КОЙТО ДОЙДОХА
ЛЕТЯЩИТЕ ЧИНИИ**

Превод от английски: Росица Панайотова, 2007

chitanka.info

Този ден летящите чинии се приземиха.
Стотици, златисти,
безшумни, спускащи се от небето
като огромни снежинки.
И хората на Земята стояха и
гледаха как се спускат.
Чакаха с пресъхнали уста да разберат
какво ще излезе отвътре.
И никой не знаеше дали ще сме тук и утре.
Но ти не им обърна внимание, защото...

Този ден, денят, в който дойдоха летящите чинии,
по някакво съвпадение
беше денят, в който гробовете пуснаха мъртвите,
и зомбитата си пробиха път през меката земя,
и изригнаха, поеха с тромава походка и тъп поглед,
като машини,
тръгнаха към нас, живите,
и ние се разпицяхме и побягнахме.
Но ти и на това не обърна внимание, защото...

В деня на летящите чинии, който беше и денят на
зомбитата,
беше и
Рагнарок, и телевизионните екрани ни показаха
кораб, построен от нокти на мъртъвци, змия, вълк,
всичките по-големи, отколкото побира съзнанието,
и операторът не успя
да се отдръпне достатъчно и тогава Боговете
излязоха.
Но ти не ги видя, защото...

В деня на чиниите-зомбитата-битката на боговете
настана потоп
и всички бидохме погълнати от джинове и духове,

които ни предлагаха желания и чудеса, и вечности, и
чар,
и мъдрост, и истински смели сърца,
и гърнета със злато,
докато великани и пчели убийци вилнееха по земята.
Но ти изобщо не разбра, защото...

Този ден беше денят на летящите чинии,
денят на зомбитата,
денят на Рагнарок и на феите,
денят, в който дойдоха жестоки виелици
и снегове, и градовете се превърнаха в кристал,
денят, в който растителността измря,
пластмасите се разтопиха, денят, в който
компютрите се обърнаха срещу нас,
а екраните им ни казаха,
че трябва да им се подчиним, денят, в който
ангели, поркани и залитащи, излязоха от баровете
и всички камбани в Лондон зазвъняха, денят, в който
животните ни проговориха на асирийски,
денят на Йети,
денят на плющящите мантии и
денят на Машината на времето.
Но ти не забеляза нищо, защото
си стоеше в стаята и не правеше нищо,
даже не четеше всъщност,
и само се взираше в телефона и се
чудеше дали ще ти се обадя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.